

Τοπωνύμια και Τοποθεσίες στα

Πετρωτά

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ
2. ΚΑΡΑΚΟΠΕΤΡΑ
3. ΚΑΜΙΣΑ
4. ΓΚΟΥΡΤΖΕΒΙΚΟΣ
5. ΑΕΛΗ
6. ΤΡΙΑ ΠΗΓΑΔΙΑ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η περιοχή των Πετρωτών καλύπτει επιφάνεια 69,5 τετραγωνικών χιλιομέτρων και λόγω των εναλλαγών της ιδιομορφίας του εδάφους, υπάρχουν διάφορες τοποθεσίες με τα δικά τους ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, με συνέπεια κάθε μία να έχει το δικό της "τοπωνύμιο".

Σημείωση: Η περιοχή χαρακτηρίζεται επίσημα ως "Ημιορεινή" και δεν έχει τα χαρακτηριστικά των ομοιόμορφων επίπεδων πεδινών εδαφών.

Τα "τοπωνύμια", είναι συνήθως "περιγραφικά" των τοποθεσιών, με ονόματα στην Ελληνική καθομιλουμένη γλώσσα ή με ονομασίες από την Ελληνική Καθαρεύουσα, αφού πρώτα αλλοιώθηκαν και προσαρμόστηκαν στην "ντοπιολαλιά" του τόπου. Υπήρχαν ακόμη, σχετικά μικρός αριθμός "τοπωνυμίων" με ονομασίες που προέρχονταν από το Βουλγάρικο ή Τούρκικο λεξιλόγιο, αφού πρώτα όμως, "παραφράστηκαν" και στη συνέχεια "Ελληνοποιήθηκαν".

Για τις ονομασίες "τοπωνυμίων", που προέρχονταν ή είχαν ρίζες από "ξένα" λεξιλόγια, το 1969, με Βασιλικό Διάταγμα, αποφασίστηκε η μετονομασία τους.

Περί μετονομασίας θέσεων συνοικισμῶν, πόλεων καὶ κωμῶν.

17. Αἱ παρὰ τῇ Κοινοτήτι Πετρωτῶν κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἐξῆς : «Τὰς Τεπεὶ» εἰς «Πετροκορφή», «Παλὸ Κουρί» εἰς «Παληόδασος», «Τσαϊρούδια» εἰς «Λιβαδάκια», «Κονάκια» εἰς «Παλατάκια», «Νταουλτζή» εἰς «Τυμπανιστής», «Μπαίρια» εἰς «Υψώματα», «Τσοῦκα» εἰς «Ἄστοκορυφή», «Μπαρμπροῦ» εἰς «Περδικόρεμα», «Κάμισα» εἰς «Κάλαμος», «Καραβέλας» εἰς «Σχοτεινόν», «Καβάκια» εἰς «Λεύκη» καὶ «Σασλί» εἰς «Ψαθιάς».

Απόκομμα από Φ.Ε.Κ. 150Α / 1969

Σημείωση: Παρά τις μετονομασίες που ισχύουν επίσημα, στην καθομιλουμένη οι τοποθεσίες αποκαλούνται ακόμη και σήμερα με το παλιό τους όνομα.

Πληροφορία: Κατά την απογραφή του 2001 από την ΕΣΥΕ, η περιοχή των ΠΕΤΡΩΤΩΝ καλύπτει επιφάνεια 69,5 τετραγωνικών χιλιομέτρων (τ.χ.)

Σημείωση Συντάκτη: Ένα τετραγωνικό χιλιόμετρο = 1.000 στρέμματα.

Η κατανομή των εδαφών κατανέμεται σε :

19,8 τ.χ (19.800 στρέμματα) με Καλλιέργειες

45,3 τ.χ. (45.300 στρέμματα) με Δάση

1,9 τ.χ. (1.900 στρέμματα) με Βοσκότοπους

2,5 τ.χ. (2.500 στρέμματα) καλύπτονται από τον Οικισμό

2. ΚΑΡΑΚΟΠΕΤΡΑ

Η αρχική, παλαιά, ονομασία αυτής της περιοχής των ΠΕΤΡΩΤΩΝ, ήταν "**Κορακόπετρα**", ως τόπος που σύχναζαν τα πουλιά "Κοράκια" σε αυτήν την ορεινή βραχώδη περιοχή, που βρίσκεται τέσσερα περίπου χιλιόμετρα δυτικά

του Χωριού ΠΕΤΡΩΤΑ και σε υψόμετρο 440, περίπου, μέτρων.

Η αλλαγή του ονόματος σε "Καρακόπετρα", έγινε στα, σχετικά, νεότερα χρόνια.

Πηγή: Την πληροφορία, για την αρχική ονομασία του τόπου, μας έδωσε, πριν από 45 περίπου χρόνια, ο ΧΡΥΣΑΝΙΔΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ με καταγωγή από τα ΠΕΤΡΩΤΑ, κάτοικος κατ' αρχήν ΔΙΛΟΦΟΥ και μετέπειτα ΟΡΕΣΤΙΑΔΑΣ, που ασχολήθηκε με την έρευνα της ιστορίας των ΠΕΤΡΩΤΩΝ.

Σήμερα, επικρατεί η άποψη ότι η λέξη "Καρακόπετρα" είναι σύνθετη από την Τούρκικη λέξη "Καρά" και την Ελληνική λέξη "πέτρα" και μεταφράζεται συνολικά, σε "Μαύρη πέτρα".

Από έρευνα, για την απόδοση του ονόματος "Καρακόπετρα", προκύπτουν σοβαροί λόγοι για την αμφισβήτηση της "ονοματοδοσίας" της περιοχής από τους Οθωμανούς, όπως και για την ορθή μετάφραση στην

Ελληνική γλώσσα που έγινε, στα χρόνια, μετά την απελευθέρωση του τόπου.

1. Γενικά, στα Οθωμανικά χρόνια, στην απόδοση ονομασιών, αποφεύγονταν η μίξη της Τούρκικης και Ελληνικής γλώσσας.

Σημείωση: Εάν ίσχυε η ονοματοδοσία περιοχών με μικτά ονόματα, τότε το Χωριό θα μπορούσε, αντί "Καρά μπάγ" να έπαιρνε το όνομα "Καρά αμπέλι", με το πρώτο συνθετικό της λέξης να προέρχονταν από την Τούρκικη γλώσσα και το δεύτερο από την Ελληνική.

2. Η περιοχή, δεν κατοικήθηκε για πρώτη φορά στα Οθωμανικά χρόνια, για να της δοθεί όνομα, όπως έγινε με το Χωριό "Καράμπαγ", που δημιουργήθηκε επι Οθωμανικών χρόνων και του αποδόθηκε Τούρκικο όνομα.

Η περιοχή καταλήφθηκε από τους Οθωμανούς τον 14^ο αιώνα. Ήταν όμως κατοικήσιμη και προσπελάσιμη από τα Προχριστιανικά χρόνια, αφού σε αυτήν υπήρχαν μέχρι τότε, επί 16 - 17 αιώνες, τα γνωστά λατομεία εξόρυξης πέτρας. Ως τόπος και ως σημείο προσδιορισμού της περιοχής, προφανώς και είχε κάποιο όνομα.

Μπορούμε να υποθέσουμε ότι, μετά από κάποια επίσκεψη στην περιοχή Έλληνα διανοούμενου της εποχής, στα Προχριστιανικά ή Ρωμαϊκά ή Βυζαντινά χρόνια, να αποκάλεσε την περιοχή, με χαρακτηριστικό, αρχαίο Ελληνικό, περιγραφικό όνομα και αυτό το όνομα να αργότερα να καθιερώθηκε, από τους γηγενείς, ως "τοπωνύμιο".

3. Εάν ήθελαν οι Οθωμανοί την περιοχή να της δώσουν το όνομα "Μαύρη πέτρα" στην Τουρκική γλώσσα, τότε η περιοχή θα ονομάζονταν "Καρά – Τας" (από το Kara = Μαύρη και Τας = Πέτρα).
4. Πρέπει να διευκρινισθεί, αφού έχει σημασία στην μετάφραση, ότι η λέξη "Καρακόπετρα" είναι σύνθετη από τις λέξεις "Καρακο" και "Πετρα" και όχι από "Καρα" και "Πετρα".

Σημείωση Συντάκτη: Η μετάφραση και ερμηνεία της λέξης "Καρακόπετρα" σε "Μαύρη πέτρα", έγινε την σχετικά πρόσφατη εποχή και πρόχειρα, αφού δεν δόθηκε ιδιαίτερη προσοχή στην ετυμολογία της σύνθετης αυτής λέξης. Ο μεταφραστής, πιθανώς να επηρεάστηκε από το πρώτο συνθετικό του παλιού (Τούρκικου) ονόματος του Χωριού.

Η λέξη «Καρακόπετρα», όπως και η λέξη «Κόπετρα», δεν υπάρχουν στα Ελληνικά λεξικά.

Υπάρχει όμως στο Ομηρικό λεξικό, η φράση "κόρακος πέτρη".

Πηγή: Τιτής Σωτήριος - Φιλολόγος

Στην "Ομήρου Οδύσσεια", Ραψωδία Ν, στους στίχους 407- 409, αναφέρεται:

*δήεις τόν γε σύεσσι παρήμενον· αἱ δὲ νέμονται
παρ **Κόρακος πέτρη** ἐπί τε κρήνη Ἀρεθούση,
ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα καὶ μέλαν ὕδωρ*

Ελεύθερη μετάφραση

*Κοντά στα γουρούνια θα τον δεις να κάθεται. Βόσκουν
κοντά στην **πέτρα του Κόρακα** και την Αρέθουσα κρήνη,
μασούνε βελανίδια, ως να χορτάσουν και πίνουν θολό νερό.*

Το παραπάνω κείμενο, αναφέρεται σε Ομηρική περιοχή του Ιονίου Πελάγους, όπου κάνει περιγραφή συμβάντος, όπως και περιγραφή του περιβάλλοντα χώρου. Στον

προσδιορισμό του χώρου, αναφέρεται η τοποθεσία "πέτρα του Κόρακα", που προφανώς εννοεί την "πέτρα" όπου σύχναζαν ή διέμεναν Κοράκια.

Επειδή όπως είναι γνωστό ότι "το Κοράκι" "φτιάχνει" τη φωλιά του και διαμένει σε κορυφές βουνών και απόκρημνα βράχια, οι περιοχές που έχουν τις προϋποθέσεις για παρουσία και διαμονή (φώλιασμα) των Κορακιών, από τα αρχαία χρόνια, θα μπορούσαν να έχουν το "περιγραφικό" όνομα, "Κόρακος πέτρη".

Η φράση "Κόρακος πέτρη" με την πάροδο του χρόνου, στην καθομιλουμένη, μετατράπηκε σε "Κόρακος πέτρα" και στη συνέχεια, σε "**Κορακόπετρα**".

Τοποθεσίες με την ονομασία "**Κορακόπετρα**", που βρίσκονται σε κορυφές βουνών με βραχώδεις περιοχές, που σύχναζαν ή και που συχνάζουν κοράκια, υπάρχουν σε πολλά, αλλά και γνωστά, μέρη της Ελλάδας.

Κορακόπετρα, υπάρχει στα ΑΝΩΓΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ

Κορακόπετρα, υπάρχει στην περιοχή της ΛΑΡΙΣΑΣ

Κορακόπετρα, υπάρχει στην περιοχή ΣΤΑΥΡΟΣ ΧΑΛΙΚΙΔΙΚΗΣ

Κορακόπετρα, υπάρχει σε περιοχή της ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑΣ

Λόγω της μορφολογίας του Ελληνικού εδάφους, θεωρείται ότι πρέπει να υπάρχουν και σε άλλες περιοχές, τοπωνύμια, με το όνομα "Κορακόπετρα".

"Κορακόπετρα" αποκαλείται στην ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ, ο περίοπτος και εμβληματικός βράχος που δεσπόζει στον χώρο της περιοχής των Κορωνών (των Κοράκων, από το όνομα του πτηνού Κόραξ – Κουρούνα - Κορωνίς) στον Οικισμό των Αννινάτων, που ήταν ο κυριότερος τόπος για τις φωλιές και την αναπαραγωγή των κοράκων της περιοχής.

- Οι κάτοικοι του Νησιού, επικαλούνται ότι η νήσος της "Κεφαλληνίας" είναι η Ομηρική Ιθάκη και ότι ο Όμηρος με τους στίχους του, αναφέρεται σε αυτήν την περιοχή.

Πηγή : homerichthaca.blogspot.com/2017/01/1.html

Ο λόφος "Κόντυλας" με την "Κορακόπετρα" στην "Περιοχή των Κορωνών"

Σχόλιο Συντάκτη: Επειδή, η περιοχή του Χωριού που σήμερα αποκαλείται "Καρακόπετρα", είχε όλες της προϋποθέσεις (ορεινή και πετρώδης), για να της δοθεί το από αρχαίων χρόνων όνομα "Κόρακος πέτρα", «Κορακόπετρα», επιβεβαιώνεται ως ορθή η πληροφορία, της από παλιά "εικασίας" περί του ονόματος, που μας έδωσε ο ΧΡΥΣΑΝΙΔΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ, για την αρχική και σωστή ονομασία της περιοχής ως **"Κορακόπετρα"**.

Ο σύγχρονος Ιστορικός, ΧΟΤΖΙΔΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ, με καταγωγή από τα Πετρωτά, στην παρουσία της εργασίας του "Σχετικά με την ίδρυση του Χωριού Karabag" (Ιούλιος 1995), την περιοχή αυτή του Χωριού, την αποκαλεί και αυτός **"Κορακόπετρα"**.

Σχόλιο Συντάκτη : Μετά τα παραπάνω, η επίσημη μετονομασία της περιοχής, από "Καρακόπετρα", σε "Κορακόπετρα", πρέπει να θεωρηθεί επιβεβλημένη, όπως και να σταματήσει, η πλήρως λανθασμένη μετάφραση (Καρακόπετρα=Μαύρη Πέτρα), που αναφέρεται σε διάφορες αναρτήσεις ή και που γίνεται αναφορά σε διάφορες ανακοινώσεις.

3. ΚΑΜΙΣΑ

Στα βόρεια σύνορα της περιοχής του Χωριού με την Βουλγαρία, υπάρχει τοποθεσία που έχει το όνομα "Κάμισα".

Στο ιστορικό της ονομασίας βρίσκουμε ότι οι Οθωμανοί, επειδή στην περιοχή υπήρχαν νερά από ρυάκια και παραπλεύρως άφθονα καλάμια, την περιοχή την ονόμασαν «kamis» που μεταφράζεται ως «Καλάμια».

Σημείωση: Ακόμη και σήμερα, στο Βουλγάρικο έδαφος, σε αυτή περίπου την περιοχή, σε βάθος 300 περίπου μέτρων από τα "σύνορα", υπάρχει βρύση με συνεχή άφθονο τρεχούμενο νερό.

Όπως, υπάρχει και στην Ελληνική περιοχή, η διπλανή περιοχή ανατολικά, προς το Ορμένιο, η περιοχή "Γκιρινούδια". Ονομασία που προσδιορίζει εδάφη με πέρα από το κανονικό, ποσοτήτων νερού.

Οι κάτοικοι των Πετρωτών, "Ελληνοποίησαν" το όνομα και το μετέτρεψαν σε θηλυκό (η περιοχή).

Μετά την "Ελληνοποίηση" και την "παράφραση", επικράτησε η ονομασία της περιοχής σε "Κάμισα".

Το 1969, με Βασιλικό διάταγμα έγινε μετονομασία της περιοχής από "Κάμισα" σε "Κάλαμος" (η λέξη "καλάμι" στην καθαρεύουσα).

Περὶ μετονομασίας θέσεων συνοικισμῶν, πόλεων καὶ χωμῶν.

17. Αἰ παρὰ τῆ Κοινότητι Πετρωτῶν κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἑξῆς : «Τὰς Τεπὲ» εἰς «Πετροκορφή», «Παλῆ Κουρί» εἰς «Παληδόσος», «Τσαϊρούδια» εἰς «Λιβαδάκια», «Κονάκια» εἰς «Παλατάκια», «Νταουλτζή» εἰς «Τυμπανιστής», «Μπαίρια» εἰς «Υψώματα», «Τσούκα» εἰς «Ἄετοκορυφή», «Μπαραμπροῦ» εἰς «Περδικόρεμα», «Κάμισα» εἰς «Κάλαμος», «Καραβέλας» εἰς «Σκοτεινόν», «Καβάκια» εἰς «Λευκή» καὶ «Σασλί» εἰς «Ψαθιάς».

Απόκομμα από Φ.Ε.Κ. 150Α / 1969

Σημείωση : Σήμερα αναγνωρίζονται και οι δύο ονομασίες. Επίσημα ισχύει το μετονομασμένο όνομα.

4. ΓΚΟΥΡΤΖΕΒΙΚΟΣ

Στα βόρεια σύνορα του Χωριού με τη Βουλγαρία, δυτικά από το ύψος της περιοχής "Κάλαμος" (Κάμισα) και βόρεια περίπου της περιοχής "Γκάζου μύλος", υπάρχει στην Βουλγαρία τοποθεσία που οι Βούλγαροι την ονομάζουν "Γκουρτζεβίτσισε".

Το 1913, είχε γίνει χάραξη συνόρων μεταξύ Οθωμανικού κράτους και Βουλγαρίας και η περιοχή είχε αποφασισθεί να ανήκει στα εδάφη του "Καράμπαγ" που ανήκε στο Οθωμανικό κράτος.

Οι Έλληνες κάτοικοι του "Καράμπαγ" "Ελληνοποίησαν" το όνομα και στον τόπο έδωσαν το όνομα ο "Γκουρτζεβίκος".

Το 1919, αφού είχαν αποχωρήσει από τα εδάφη, κατ' αρχήν οι Οθωμανοί και στη συνέχεια, και οι Βούλγαροι, με νέα επαναχάραξη των συνόρων που επακολούθησε, μεταξύ πλέον Ελλάδας και Βουλγαρίας, η περιοχή αυτή αποδόθηκε στην Βουλγαρία.

Παρά την απόδοση ολόκληρης της περιοχής του "Γκούρτζεβίκου" στην Βουλγαρία, οι Έλληνες εξακολούθησαν, για λόγους προσδιορισμού της περιοχής, αν και δεν υπάρχουν Ελληνικά εδάφη με αυτό το όνομα, στις αφηγήσεις τους την περιοχή να την αποκαλούν "Γκούρτζεβίκο" άσχετα αν αναφέρονται πλέον σε Βουλγάρικο τοπωνύμιο με ονομασία "Γκούρτζεβίτσιτσε".

Σημείωση 1: Σε ελεύθερη μετάφραση από την Βουλγάρικη "γλώσσα" στην Ελληνική, η ονομασία "Γκούρτζεβίτσιτσε" μεταφράζεται, ελεύθερα, ως "Ελλήνων σπαραγμοί" ή "Ελλήνων κλάματα" ή κάτι σχετικό δραματικό γεγονός που υπέστησαν οι Έλληνες.

Σημείωση 2: Κάποιοι ερευνητές, αναφέρουν ως εκδοχή, το "περιγραφικό" όνομα, να δόθηκε στην περιοχή από τους Βούλγαρους, από τους "σπαραγμούς" των Ελλήνων που σφαγιάστηκαν, το 1371, στην "Μάχη του Τσιρμέν" (Μάχη Μαρίτσας), και που ακουγόταν μέχρι σε αυτόν το τόπο.

Σχόλιο Συντάκτη: Προσωπικά, απορρίπτω αυτή την εκδοχή, για τους λόγους:

1. Στη "Μάχη του Τσιρμέν" (1371), δεν συμμετείχαν Έλληνες, αλλά Συμμαχία Χριστιανών Βαλκανικής (Σέρβοι, Κροάτες, Ούγγροι) εναντίον των Οθωμανών.

2. Η ευθεία απόσταση αυτής της περιοχής, έως τον τόπο που έγινε η μάχη, υπολογίζεται στα 10 περίπου χιλιόμετρα και είναι αδύνατο να ακούγονταν μέχρι σε αυτό το σημείο οι παντός είδους φωνές ή ήχοι .
3. Κυριότερος λόγος απόρριψης της εκδοχής είναι ότι, οι Βούλγαροι εγκαταστάθηκαν στην Θράκη μετά το 1878.

Προσωπικά, θεωρώ ότι η ονομασία πρέπει να προήλθε σε πιο πρόσφατη εποχή και συγκεκριμένα στο διάστημα μεταξύ του 1878 (Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου) και της παραχώδους εποχής για τον τόπο, του 1912-1913.

Προφανώς αναφέρεται σε δραματικό, για τους Έλληνες, περιστατικό, που πρέπει να συνέβη μεταξύ δύο Εθνικοτήτων, που μια από αυτές ήταν των Ελλήνων και η άλλη των Οθωμανών ή των Βούλγαρων.

Ας μη λησμονούμε ότι στην γύρω περιοχή υπήρχαν από τα παλιά χρόνια, λατομείο στη θέση "Γκάζου μύλος" και ο Οικισμός "Παλιοκλήσι", όπου εργάζονταν και κατοικούσαν Έλληνες.

Όπως και να μην ξεχνούμε ότι τον 19^ο αιώνα, αλλά και στις αρχές του 20^{ου}, στην ευρεία περιοχή δρούσε μεγάλος αριθμός Ληστών, όπως και Κομιτατζήδων, που κύρια δράση τους ήταν, οι φόνοι, οι κλοπές, οι αρπαγές, οι πυρπολήσεις και οι καταστροφές.

5. ΑΕΛΗ

Η περιοχή της σημερινής πλατείας του Χωριού, στα παλιά χρόνια ονομαζόταν "Αέλη".

Η περιοχή της "αέλης" βρισκόταν στην άκρη του Χωριού και σε αυτό το μέρος γινόταν καθημερινά, πρωινές ώρες, συγκέντρωση των ζώων από τους επαγγελματίες "τσομπάνηδες", για να τα πάνε για βοσκή.

Γενικά όμως, όταν έπρεπε να γίνει συγκέντρωση των ζώων του Χωριού, είτε για να τα "μαρκάρουν" (σημάδεμα ιδιοκτησίας με πυρακτωμένο σίδερο), είτε για άλλους λόγους, αλλά και στα νεότερα χρόνια για εμβολιασμούς, η συγκέντρωση είχε καθιερωθεί να γίνεται σε αυτό το μέρος .

Ήταν το μέρος, « ... που γινόταν η συγκέντρωση «αγέλης» ζώων ...» όπως την περιέγραψε προφορικά, ο ανώνυμος "εγγράμματος" Έλληνας περιηγητής. Η λέξη "άρεσε" στους κατοίκους του Χωριού και την καθιέρωσαν ως ονομασία της περιοχής.

Αν και επίσημα η περιοχή πλέον ονομαζόταν "Αγέλη", για λόγους προφανώς προσαρμογής στην προφορά της τοπικής διαλέκτου, καταργήθηκε – αποβλήθηκε, το γράμμα "γάμα" και η "Αγέλη, αποκαλούνταν πλέον "Αέλη".

Με την πάροδο των χρόνων, το Χωριό επεκτάθηκε και πέρα από την "Αέλη". Η περιοχή πλέον υπήρχε ως μεγάλη "αλάνα" και σε αυτήν γινόταν η "διασταύρωση" τεσσάρων δρόμων του Χωριού.

Σημείωση: Οι δρόμοι ήταν, ένας δρόμος προς την Κοινότητα. Ένας δρόμος προς τον Πεντάλοφο που διέρχονταν, για μεγάλη απόσταση, μέσα από το Χωριό. Ένας δρόμος προς τα Χωράφια βορεινά του Χωριού κι ένας δρόμος, ο Δημόσιος, προς το Ορμένιο. Το 1967, θα προστεθεί και 5^{ος} δρόμος, με την διάνοιξη νέου Δημόσιου δρόμου προς Πεντάλοφο, χωρίς την διέλευση πλέον, μέσα από το Χωριό.

Το 1950, βορειοανατολικά της περιοχής, σε Κοινοτικό οικόπεδο, έγινε η ανέγερση του Δημοτικού Σχολείου του Χωριού.

Το 1955, σε αυτή την θέση, έγινε παραχώρηση οικοπέδου από την Κοινότητα, στην "Πρόνοια Βορείων Επαρχιών Ελλάδος" για την ανέγερση οικήματος προς στέγαση "Σπίτι του Παιδιού".

Το 1956, θα ξεκινήσει η ανέγερση του «Σπίτι

Παιδιού Πετρωτών» και θα ολοκληρωθεί τον επόμενο χρόνο (1957).

Περί δωρεάν παραχώρησης οικοπέδου Κοινότητος Πετρωτών Νομού Έβρου εις Πρόνοιαν Βορείων Επαρχιών Ελλάδος.

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΕΒΡΟΥ

Διά τής υπ' αριθ. 4944)18.2.1955 ήμετέρας απόφασεως, έρειδομένης εις τὸ άρθρον 194 τοῦ Κ.Ν.Δ.Κ., ἐν συνδυασμῶ πρός τὴν υπ' αριθ. 72480)13.10.54 απόφασιν τοῦ Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν, ἐνεκρίθη ἡ υπ' αριθ. 125)10.12.54 απόφασιν τοῦ Κοινοτικῶ Συμβουλίου Πετρωτῶν Νομοῦ Έβρου, περί δωρεάν παραχώρησης εἰς τὴν Πρόνοιαν Βορ. Επαρχιῶν τῆς Ελλάδος, τοῦ ἐν θέσει «Αγέλη» Κοινοτικῶ οἰκοπέδου, ἐκτάσεως 21)2 στρεμμάτων περίπου, διὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ανέγερσιν οἰκήματος πρός στέγασιν τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Παιδιοῦ» καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους αἰτινες λεπτομερῶς ἐκτίθενται ἐν ταῖς ὡς ἄνω ἀποφάσεσιν.

Απόκομμα από Φ.Ε.Κ. 42 Β / 1955

Τα επόμενα χρόνια επίσης, μεταφέρθηκε στην "Αέλη" και το «Ηρώον» του Χωριού, που μέχρι τότε βρισκόταν στην αυλή της Εκκλησίας, δίπλα στο κτίριο της Κοινότητας, αφού μέχρι περίπου το 1960, το κέντρο και η πλατεία του Χωριού βρισκόταν στην περιοχή της Εκκλησίας και της Κοινότητας.

Μετά την συγκέντρωση στην περιοχή της "Αέλης", του Σχολείου, του "Σπίτι του Παιδιού" αλλά και την τοποθέτηση του "Ηρώον", η περιοχή καθιερώθηκε επίσημα πλέον, ως η νέα "Πλατεία του Χωριού".

6. ΤΡΙΑ ΠΗΓΑΔΙΑ

Στα Πετρωτά, στην περιοχή του Χωριού "Πέρδικος", από τα πολύ παλιά χρόνια υπήρχαν τρία πηγάδια, που η μεταξύ τους απόσταση δεν υπερέβαινε τα 2 - 3 μέτρα. Εναλλακτικά, η περιοχή ονομάζονταν και "Τρία πηγάδια".

Τα νερά από τα πηγάδια, χρησιμοποιούνταν αφού αντλούνταν με κουβά και σχοινί, για την εξυπηρέτηση των κατοίκων αυτής της περιοχής του Χωριού, σε ανάγκες νερού για όλες τις εργασίες των νοικοκυριών αλλά για το πότισμα των ζώων της κάθε Οικογένειας.

Σημείωση: Στην γιορτή των "Θεοφανείων", μετά την λειτουργία, ο Παπάς του Χωριού προέβαινε σε "δημοπρασία" προκειμένου αυτοί που "πλειοδοτούσαν" να παραλάβουν μερικά (6 ή 7 ή 8) "Εικονίσματα" από την Εκκλησία και να τα μεταφέρουν στα "Τρία πηγάδια" για την λειτουργία του "καθαγιασμού των υδάτων". Όταν η πομπή με τους πιστούς έφτανε στα Τρία Πηγάδια, ο Παπάς κατέβαζε τον Σταυρό σε ένα πηγάδι, έφελνε το Απολυτίκιο "Εν Ιορδάνη βαπτιζομένου σου Κύριε", ευλογούσε και μοίραζε "αγιασμό" για τα σπίτια στους παρευρισκόμενους.

Όπως όλο το Χωριό, έτσι και αυτή η περιοχή βρισκόταν σε επικλινές έδαφος. Σε τούτη όμως την περιοχή η "υψομετρική διαφορά" από τα σπίτια που υπήρχαν στην πάνω περιοχή από τα Πηγάδια, με τα σπίτια που υπήρχαν στο αμέσως πιο κάτω επίπεδο, παρά την κοντινή απόσταση, μπορεί να ήταν 2 και 3 μέτρα.

Μεταξύ των δύο "επιπέδων" υπήρχε και υπάρχει κοινοτικός δρόμος που πέρα από τα άλλα οδηγεί και στα Νεκροταφεία του Χωριού.

Προκειμένου να ολοκληρωθεί η περιγραφή του τοπίου, πρέπει να αναφερθεί ότι, δίπλα από τα Πηγάδια υπήρχε κι ένα μικρό ρέμα που σχηματίστηκε από τα νερά της βροχής.

Το 1961, λόγω της διάβρωσης του εδάφους που δημιουργήθηκε στην περιοχή, στον δρόμο, αλλά και στα Πηγάδια, από το ρέμα (ρυάκι, το λέγανε), η Κοινότητα αποφάσισε την αποκατάσταση των ζημιών με "προσωπική εργασία" των κατοίκων του Χωριού.

Σημείωση: Η "Προσωπική εργασία" ήταν ένας θεσμός που είχε καθιερωθεί από τα προπολεμικά χρόνια και συνεχίστηκε για μερικές δεκαετίες και μετά την λήξη των Πολέμων.

Με τις εργασίες που έγιναν, ο δρόμος της περιοχής απόστασης περί των 100 μέτρων, με πέτρινη κατασκευή και ελάχιστα χώματα, έγινε πλέον "βατός" και "επίπεδος" και η ροή των νερών του υπάρχοντος ρέματος, τέθηκαν υπό έλεγχο και κατευθύνθηκαν σε συγκεκριμένη διαδρομή.

Στα πλαίσια αποκατάστασης των μέχρι τότε δημιουργηθέντων ζημιών, αποφασίστηκε, από την Κοινότητα, το κλείσιμο του ενός από τα "Τρία πηγάδια" που είχε επηρεαστεί ανεπανόρθωτα από τα διερχόμενα νερά.

Παρά το κλείσιμο του τρίτου Πηγαδιού, η περιοχή παρέμεινε να αποκαλείται "Τρία Πηγάδια", αφού η ονομασία "Πέρδικος", μετά την δεκαετία του 1960, είχε πλέον ατονήσει έως που τελικά είχε καταργηθεί (ξεχαστεί).

Σημείωση: Τα σχετικά πρόσφατα χρόνια, έγιναν εργασίες συντήρησης και "ανάδειξης" της περιοχής.

Σημείωση Συντάκτη: Στο Χωριό, υπάρχουν δεκάδες τοποθεσίες και κάθε μία και με το δικό της όνομα.

Οι παραπάνω αναφορές, γίνονται τυχαία και ενδεικτικά, αφού για τις παραπάνω τοποθεσίες και ονομασίες, βρέθηκαν ή υπήρχαν πληροφορίες από παλαιούς κατοίκους του Χωριού.

Σε επόμενη εργασία, από εμένα ή από άλλους ερευνητές, ίσως προστεθούν πληροφορίες και για άλλες περιοχές.

Αλεξανδρούπολη, Δεκέμβριος 2021

Παράσχος Ε. Κώστογλου
Ερευνητής & Συντάκτης αυτής της Εργασίας